

२
ஓம் சிவாய்நம:

பன்னிரு திருமுறைகளில் பஞ்சாட்சரம்

ஓம் சிவாய நம:

ஓம் சிவாய நம:

சிவத்திரு . ஆ. பக்தவச்சலம்
M.A., M.Ed., (PG) D.H.E..

ஓம் சிவாய நம :

ஓம் சிவாய நம :

பன்னிரு திருமுறைகளில் பஞ்சாட்சரம்

நூலாசிரியர்:
சிவத்திரு. ஆ. பக்தவச்சலம்.

M.A., M.Ed;(P.G) D.H.E.

நாடெந்கிலும் பஞ்சாட்சரம் ஒவிக்க வேண்டும்
எனும் நல்ல நோக்கத்துடன் ரூ.3/- விலையுள்ள
இந்நூலை பைசா 50 க்கு அளிக்கின்றோம். சிவ
புண்ணியம் பெற விரும்பும் அன்பர்கள் இந்நூலை
வாங்கி மற்றவர்கட்டும் கிடைக்கச் செய்யலாம்.

நூல் கிடைக்குமிடம்:-

ஆ. பக்தவச்சலம்
சிவனடியார் திருக்கூட்டம்
43, சன்னதி வீதி
நல்லூர்ப்பேட்டை
குடி யேற்றம்,- 632 602 (N.A)

முதற் பதிப்பு :	1989
உரிமை :	சிவனடியார் திருக்கூட்டம் குடியாத்தம்
படிகள் :	15,000
விலை :	ரூ.3/- (சலுகை விலையில் 50 பைசா)

சமர்ப்பணம்

தேவாரத் திருமுறைகள் இந்நிலவுவகீல் விளங்க வேண்டும் என்று அரும்பாடுபட்டு வரும் எனது சிவனடியார் திருக்கூட்டத்திற்கு இந்நாலை அர்ப்பணம் செய்வதில் நான் பெருமகிழ்ச்சி அடை கிறேன். பன்னிரு திருமுறைகளிலும் தோத்திரமாக வும் முறையீடாகவும் அமைந்துள்ள பாக்களையெல் லாம் திரட்டி 80 பக்க அளவில் 10,000 (பத்தாயிரம்) பிரதிகள் அச்சிட்டனர். அதன் விலை ரூ. 7/- ஆகிறது. அதனை ரூபாய் ஒன்றுக்கு தமிழகம் முழுவுதும் அனுப்பி வருகின்றனர் இத்திருக் கூட்டத்தினர்.

தன்னலமின்றி, தன்முனைப்பில்லாமல் செயலாற்றி வரும் இச்சிவனடியார் திருக்கூட்டத்தினர் இந்நாலையும் அச்சிட்டு சலுகை விலையில் அளிக்கின்றனர். இத்திருக்கூட்டம் மேன் மேலும் வளரவும், திருக்கூட்ட அன்பர்கள் எல்லா நலமும் வளமும் பெற்று வாழவும் அண்ணாமலை எம் அண்ணலைச் சிந்தித்து அமைகிறேன். வாழ்க இவ்வையகம் வளமுடன், விளங்குக மேன்மை கொள் சைவநெறி உலகம் எல்லாம்.

அன்பன்
சிவத்திரு. ஆ. பக்தவச்சலம்

முன்னுரை

சைவ சமயம் சார்ந்த நூல்கள் பல உள்ளன. அவ்வரிசையில் நிற்க இந்நூல் கருத்துக்களால் தகுதியைப் பெறுமே ஒழிய ஆக்கியோனால் அல்ல. பன்னிரு திருமுறைகளில் உள்ள பஞ்சாக்கர விளக் கங்களை மக்கட்கு எனிடே புரியுமாறு இயன்ற வரை எடுத்தியம்ப முயன்றுள்ளேன். இதை எழுதும் தகுதி எனக்கில்லை எனினும் திருவருள் உந்த எழுதினேன் என்றே சொல்லலாம். நான் சிற்றறநிவினன் குறை யுடையவன். முடிந்த அளவு பஞ்சாக்கரத்தை செபிப் பதனால் ஏற்படும் பயணகளையும், செபிக்கும் முறை யினையும், செபிக்காதவர்கள் அடையும் நஷ்டத்தை யும், பஞ்சாக்கரத்தின் விளக்கத்தையும் அருளாளர்கள் பன்னிரு திருமுறைகளில் கூறியுள்ளவாறு எடுத்து இயம்பியுள்ளேன். இரு செய்யுட்களை மட்டும் “உண்மை விளக்கம்” எனும் நூலில் இருந்து எடுத்து விளக்கியுள்ளேன்.

இந்நூலின் மூலம் பன்னிரு திருமுறைகளின் பெருமை மேலோங்க வேண்டும் என்பதும், பாமர மக்களும், சைவசித்தாந்த அறிவு இல்லாதவர்களும் பஞ்சாக்கரத்தின் அருமை பெருமைகளை உணர்ந்து செபித்து சிவத்தை அடைய முயற்சிக்க வேண்டும் என்பதும்தான் இந்த வெளியீட்டின் நோக்கமாகும். மானிடப் பிறவி வீணே கழிந்து விடக்கூடாதல்லவா? எனவே, அனைவரும் பஞ்சாக்கரத்தை (சிவாயநம) ஒதி உய்வார்களாக. தானத்தில் பலவகை உண்டு. அதில் சிறந்த ஒன்று ‘ஞானதானம்’. அறிவு மனிதர் கட்கு அவசியம் தேவையான ஒன்று. அறிவில்லாத வன் கையில் உள்ள பணம் அனுகுண்டிற்குச் சமம். அவன் அப் பொருளால் உலகையே நாசம் செய்து விடுவான்.

நல்லறிவு உடையவன் பொருளை நல்வழியில் தேடுவான், நல்வழியில் செலவிடுவான். அப்பொருளால் அவன் அந்தத்தையும் இன்பத்தையும் பெறுவான். அறிவற்றவன் தானும் கெட்டு சமுதாயத்திற்கும் கேட்டை விளைவிப்பான். எனவே, அறிவை நல்குவது நல்லதானமாகும். எனவே இந்நாலூ அன்பர்கள் பலருக்கும் கொடுத்து 'ஞானதானம்' செய்யலாம். சிவ புண்ணியம் பெறுதற்கு இஃது ஒர் நல்ல வாய்ப்பாகும்.

இந்நால் வெளிவர அருள் பாலித்த அண்ணா மலை எம் அண்ணலுக்குத் தலையால் முதற்கண் வணக்கம் செலுத்தக் கடமைப்பட்டுள்ளேன். யாம் செய்து வரும் சிவ புண்ணியச் செயல்களுக்கெல்லாம் உதவி செய்து வரும் ஆசிரியர் திரு. கு. தேவராசன் அவர்கட்கும் நன்றியைக் கூறக் கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

குறைகள் இருப்பின் என்னுடைய தாக்கி, நிறைகள் இருப்பின் யாம் வணங்கும் அண்ணாமலை எம் அண்ணலுக்காக்கும் பாடி சிவநேயச் செல்வர்களைப் பணிவுடன் வேண்டி அமைகிறேன். வாழ்க வளமுடன். விளங்குக 'பஞ்சாக்கரம்' உலகமெல்லாம்.

அன்பன்

சிவத்திரு. ஆ. பக்தவச்சலம்

ஓம் சிவாய நம:

பன்னிரு திரு முறைகளில் பஞ்சாட்சரம்

மாணிடப் பிறப்பெடுத்த நாம் அனைவருமே இன்பமாக வாழவேண்டும் என்றும், முடிவிலும் இன்பநிலை அடையவேண்டும் என்றும் எண்ணுகின் நோம். இதில் தவறு ஏதுமில்லை. ஆம். மாணிடப் பிறப்பே இன்பநிலையை அடைவதற்கு என்று தான் ஏற்பட்டுள்ளது. ஆனால் நாம் அனைவருமே உண் மையான இன்பம் எது என்பதை அறியாமல் வாழ் கிறோம். இன்ப நிலையை - பேரின்ப நிலையை அடைவதற்கான வழிகளை நினைத்தும் பார்ப்ப தில்லை. இந்த உலகப் பொருள்களினால் வரும் இன்பமே பேரின்பம் என்று மதி மயக்கம் கொண்டு விடுகின்றோம். 'பிறவா நெறி' அல்லது 'பேரின்பப் பெருவாழ்வு' என்று ஒன்று உண்டு என்றும், அதை அடையும் வழிகள் பல உள்ளன என்பதையும் மறந்து வாழ்கிறோம்.

மேற்கூறிய பேரின்பப் பெருவாழ்வு என்பது இறைவனைச் சென்றடையும் புனித நிலையாகும். இந் நிலையை எய்துவதற்குப் பல வழிகள் இருப்பி னும் இறைவனுடைய 'நாமத்தை' மறவாமல் எக்காலத்தும் ஜெபித்தல் சிறந்த எளிய வழியாகும். இந்த நாம ஜெபமே கலியுகத்திற்கு வேண்டிய ஒன்றாகும். இது ஒன்றே நம்மை இறைவனிடத்தில் கொண்டு சேர்ப்பதாகும். ஆயிரமாயிரம் அருளாளர்கள் நடந்து காட்டிய வழிகளில் எளிய வழி இதுவே யாகும். இறைவன் தங்கக் கட்டி போன்றவர். அவருடைய திருநாமம் தங்கத்தினால் செய்யப்பட்ட ஆபர ணம் போன்றதாகும்.

இறைவனுடைய திருநாம மந்திரங்கள் ஆயிர மாயிரம் உள்ளன. அவற்றுக்கெல்லாம் ஆதி மந்திரம்-எல்லா திருநாம மந்திரங்கட்கும் ஆதியாய (மூலமாய்) உள்ள மந்திரம் 'சிவாயநம்' என்னும் சூக்கும் பஞ்சாக்கரம் (பஞ்சாட்சரம்) ஆகும். சேக் கிழார் பெருமான் "ஆதி மந்திரம் அஞ்செழுத்து" என்று கூறுவதால் இதனை நன்கு அறியலாம். இம் மந்திரம் பஞ்சாட்சரம், திருஜநதெழுத்து, எனப் பல வாறாகப் பாராட்டப் பெறும். இத்தகைய ஆதி மந்திரம் ஜநதெழுத்தின் அருமை பெருமைகளையும், இதை ஜெபித்தலால் ஏற்படும் பயன்களையும் பண்ணிரு திருமுறைகளில் எவ்வாறு எடுத்தியம்பப் பட்டுள்ளது என்பதை உணர்த்துவதே இந்நூலின் நோக்கமாகும்.

வடமொழி வேதங்கள் மூன்று. இவை இருக்கு. யஜமர், சாமம் எனப்படும். இம்மூன்றினுக்கும் மைய மாக உள்ளது யஜமர் வேதமாகும். இவ்வேதம் ஏழு காண்டங்களை உடையது. இக் காண்டங்களின் மைய மாக உள்ளது நான்காவது காண்டம். இதில் மைய மாக உள்ளது ஸ்ரீருத்திரம். இந்த ஸ்ரீருத்திரத்தின் மையமாக உள்ளது 'சிவாய நம்' எனும் பஞ்சாட்சரமே ஆகும். இதைப் போலவே, தென்மொழி வேதங்களாகிய மூவர் தேவாரங்களில் மையமாக உள்ளது அப்பர் தேவாரம். அவர் அருளிய 4,5,6 திருமுறைகளில் நடுவண்தாக உள்ளது ஜந்தாம் திருமுறை. இத்திருமுறையின் மையத்தில் உள்ளது 51வது பதிகம். அப்பதிகம் 11 பாடல்களை உடையது. அவற்றில் நடுவண்தாக உள்ள 6 வது பாடலின் மையமாக உள்ளதும் 'சிவாய நம்' எனும் பஞ்சாட்சர மந்திரமே ஆகும்.

விண்ணினார் பணிந்து ஏத்த வியப்புறம்
மண்ணினார் மறவாது சிவாய வென்று
எண்ணினார்க் கிடமா எழில் வானகம்
பண்ணினார் அவர் பாலைத் துறையரே.

—அப்பர் தேவாரம். 5-ஆம் திருமுறை.
எனவே வேதங்களின் இருதயமாக இருப்பது இந்த
பஞ்சாட்சர மந்திரமே ஆகும்.

மந்திர நான் மறையாகி வானவர்
சிந்தையுள் நின்றவர் தம்மை ஆள்வன
செந்தழல் ஒம்பிய செம்மை வேதியர்க்கு
அந்தியுள் மந்திரம் அஞ்செழுத்துமே.

—சம்பந்தர் தேவாரம். 3-ஆம் திருமுறை.
திருஞான சம்பந்தப் பெருமான் அருளிய மேற்
கண்ட பாடலில் மந்திரமும் நான்கு வேதங்களும்
திருவைந்தெழுத்தே என்பதும், அழல் ஒம்பிச் செந்
நெறி நிற்கும் வேதியருக்கும் மூன்று சந்தியா காலங்
களிலும் செபிக்கத் தக்க மந்திரம் திருவைந்
தெழுத்தே என்பதும் தெளிவாகப் பெறப்படுகின்
ரது. (அந்தி = காலை, நன்பகல், மாலை)

நல்லவர் தீயவர் எனாது நச்சினார்
செல்லல் எனச் சிவமுத்தி காட்டுவ
கொல்ல நமன் தமர்கொண்டு போமிடத்து
அல்லல் கெடுப்பன அஞ்செழுத்துமே.

—சம்பந்தர் தேவாரம். 3-ஆம் திருமுறை.
இப்பாடல் ஓர் அரிய உண்மையை நமக்கு எடுத்தி
யம்பி நிற்கின்றது. நல்லவர், தீயவர், புண்ணியர்,
பாவிகள் என்று இல்லாமல் யாவரே யாயினும்
உள்ளத்தால் விரும்பி திருவைந்தெழுத்தைச் (சிவாய
நம) செபிப்பார்களோயாயின் துன்பந்தரும் (அவர்
களுடைய) மலங்கள் நீங்கிச் சிவப் பேராகிய முத்தி

யின்பத்தை அடையலாம். உயிர்போகும் தருணத்தில் நினைத்தாலும் உச்சரித்தாலும் எமதன்டனை இல்லாமல் ஒழியலாம்.

நாம் எல்லா நிலையிலும் பஞ்சாட்சரத்தை செபிக்கும் பழக்கத்தை வளர்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பது சம்பந்தப் பெருமான் திருஉள்ள மாகும்.

தும்மல் இருமல் தொடர்ந்த போழ்தினும்
வெம்மை நரகம் விளைந்த போழ்தினும்
இம்மை வினையடர்த் தெய்தும் போழ்தினும்
அம்மையினுந் துணை அஞ்செழுத்துமே.

-சம்பந்தர் தேவாரம் - 3-ந் திருமுறை

இடரினும் தளரினும், தும்மும் பொழுதும்,
இருமும் பொழுதும் 'உண்ணும் போதும்' நரக
வேதனை வந்துற்ற போதும் முற்பிறப்பில் செய்த
வினை இப்பிறப்பில் வந்து துன்பப்படுத்தும்
போதும் மறவாமல் ஒது வேண்டிய மந்திரம் பஞ்சாக்கரமே (சிவாயநம) ஆகும். இப்படி செபித்தால்
அதுவே மறுபிறப்பிற்கும் துணையாய் வந்து உதவும்.

துஞ்சலும் துஞ்சல் இலாத போழ்தினும்
நெஞ்சகம் நெந்து நினையின் நாள் தொறும்
வஞ்சக மற்று அடி வாழ்த்த வந்த கூற்று
அஞ்ச உதைத்தன அஞ்செழுத்துமே.

-சம்பந்தர் தேவாரம்: 3 ஆம் திருமுறை.

இப்பாடலில் தூங்கும் பொழுதும் அஞ்செழுத்தை நினைக்க வேண்டும் என்கிறார் சம்பந்தப் பெருமான். இது எப்படி முடியும்? நம் மனமானது விழிப்பு நிலையில் (பகற்காலங்களில்) எதில் ஆழ்கிறதோ அதுவே தூங்கும் பொழுதும் அடி மனதில் பதிந்து நிற்கும். பகற்காலங்களில் விளையாடும்

குழந்தைகள் தூங்கும் பொழுதும் அவ்விளையாட்டைப் பற்றியே வாய் பிதற்றுவதைப் பெற்றோர்கள் நன்கறிவார்கள். அதைப் போல எனக் எத் தொழிலைச் செய்தாலும் ஏதவத்தைப் பட்டாலும் நம் மனம் பஞ்சாட்சரத்தில் (சிவாயநம்) லியித்திருக்கவேண்டும். அத்தகைய புண்ணியவான்களிடம் எமன் வந்தால் உதைப்பட்டுச் செல்வான் என்பதை மார்க்கண்டேயா வரலாற்றால் அறியலாம்.

இத்தகைய பஞ்சாட்சரத்தை எப்படி செபித்தல் வேண்டும் என்றும் சம்பந்தரே கூறுவதைக் காணலாம்.

காதலாகிக் கசிந்து கண்ணீர் மல்கி
ஒதுவார் தமை நன்னென்றிக்கு உய்ப்பது
வேதம் நான்கினும் மெய்ப் பொருளாவது
நாதன் நாமம் நமஸ் சிவாயவே.

- சம்பந்தர் தேவாரம் : 3-ஆம் திருமுறை.

அன்பின் மிகுதியினால் கண்ணீர் மல்க செபித்தல் வேண்டும். கடமைக்காக மனம் ஒன்றுபடாமல், டேப் ரிக்கார்டர் போல நாமத்தைச் சொல்லுதல் கூடவே கூடாது என்பதாம். உள்ளம் நெகிழ்ந்து ஆரவம் மிகப் பெற்று செபித்தல் வேண்டும்.

செபிப்பதில் ஓர் நியமம் வேண்டும் என்கிறார் சம்பந்தப் பெருமான்.

இயமன் தூதரும் அஞ்சவர் இன்சொலால் நயம் வந்து ஒதவல்லார்தமை நன்னீனால் நியமத்தால் நினைவார்க்கு இனியன் நெற்றிநயனன் நாமம் நமஸ் சிவாயவே.

- சம்பந்தர் தேவாரம் : 3-ஆம் திருமுறை.

அனுதினமும் பஞ்சாட்சரம் செபிப்பதையே நியமமாகக் கொண்ட சிவனேயச் செல்வர்களைச்

சேரும் பிறரையும் (செபிக்காதவர்கள்) இயமன் தூதர் பிடிக்க அஞ்சவர் என்றால், செபிப்பவர்களிடம் அந்த எம் தூதர்களின் நிலை என்னவாகும்? ஆடி மாதக் காற்றில் அம்மியே பறக்கும் என்றால் இலைகள் இருக்கும் இடம் தெரியாமல் ஓடிப்போம் அல்லவா? அவ்வாறே, பஞ்சாட்சரத்தை நியமத்தால் காதலாகிக் கசிந்து கண்ணீர் மல்கி (ஐதுவார்) செபிப்பவரின் பக்கத்தில் செல்பவரிடமே எமதூதர் செல்லார் எனில், செபிப்பவர்களிடம் அவர்கள் தலையால் வணக்கம் செலுத்திச் செல்வர் என அறியலாம்.

நந்தி நாமம் நமச் சிவாய வெனும்
சந்தை யாற்றமிழ் ஞானசம்பந்தன் சொல்
சிந்தையான் மகிழ்ந்து ஏத்த வல்லாரெல்லாம்
பந்த பாசம் அறுக்க வல்லார்களே.

- சம்பந்தர் தேவாரம் : 3-ஆம் திருமுறை.

நந்தி நாமம் 'சிவாய நம' என்று சிந்தையில் மகிழ்ந்து செபிப்பவர்கள் எல்லாம் பந்த பாசம் (இரு வினையும், மும் மலமும்) நீங்கப் பெற்று இறை வணன் அடைவர்.

இனி திருநாவுக்கரசர் பஞ்சாட்சரத்தின் பெரு மையை எவ்வாறு அருளியுள்ளார் என்பதைக் காண ஸாம்.

ஏது மொன்றும் அறிவில் ராயினும்
ஓதி யஞ்செழுத்தும் உணர்வார் கட்குப்
பேதமின்றி அவரவர் உள்ளத்தே
மாதும் தாழும் மகிழ்வர் மாற்பேரரே.

- அப்பர் தேவாரம் : 5-ந் திருமுறை

எத்தகைய அறிவும் இல்லாதவர்களேயாயினும் சரி, திருவைந்தெழுத்தை (சிவாய நம) உணர்ந்து

செபிப்பார்களேயானால், பார்வதி சமேதராக சிவ பெருமான் வேற்றுமையின்றி அவரவர் உள்ளத்தே மகிழ்ந்து வீற்றிருப்பர். அத்தகைய அருளாளர் களுக்கு “சிவகதி” எய்துமேயன்றி அவகதி வராது.

மேலும் அப்பர் பெருமான் அறை கூவி அழைக்கின்றார் பஞ்சாட்சரம் செபிப்பதற்கு நம்மை யெல்லாம்.

இருந்து சொல்லுவன் கேண்மின்கள் ஏழைகாள் அருந் தவந்தரும் அஞ்செழுத்து ஒதினால் பொருந்து நோய்பிணி போகத் துரப்பதோர் மருந்து மாகுவர் மண்ணுமாற் பேறரே.

-அப்பர் தேவாரம் : 5-ஆம் திருமுறை.

அரிய தவம் செய்வதனால் வரும் பயனைத் தருமாம் திருவைந்தெழுத்தை ஒதினால். மனிதர் களைப் பொருந்தியுள்ள நோய்கள் எல்லாம் போகும் படித் துரத்தும் ஒப்பற்ற மருந்தாகும் இந்தப் பஞ்சாட்சாரம் (சிவாயநம்)

அப்பர் பெருமானைக் கல்லுடன் கட்டி கடவில் இட்ட பொழுது ‘சிவாய நம’ என்று சிந்தித்து கரையேறினார் என்பது அவரது வரலாறு.

சொற்றுணை வேதியன் சோதி வானவன்
பொற்றுணைத் திருந்தடிப் பொருந்தக்
கைதொழுக்

கற்றுணைப் பூட்டி யோர் கடலிற் பாய்ச்சினும்
நற்றுணை யாவது நமச் சிவாயவே.

-அப்பர் தேவாரம் : 4-ஆம் திருமுறை.

இருவினை மும்மலம் எனும் கல்லினால் கட்டப்பட்டுள்ள இந்த ஆன்மாக்கள் (மனிதர்கள்) பிறவிப் பெருங்கடலில் தள்ளப்பட்டுள்ளார்கள். ‘முக்தி’ எனும் கரையை அடைவதற்கு ஒரே எனிய

வழி - நல்ல துணையாக - தெப்பமாக உதவுவது
பஞ்சாட்சரமே (சிவாய நம) ஆகும்.

காதிற்கு அணிகலன் உண்டு. கண்ணிற்கும்
அணிகலன் உண்டு. முக்கிற்கு அணிகலன் உண்டு.
கை, கால்களுக்கு அணிகலங்கள் உண்டு. இப்பு,
கழுத்து, பல், மார்பு, தலை இவற்றிற்கெல்லாம்
ஆபரணங்கள் உண்டு. சுவையை அறிய உதவுவதும்
பேச உதவுவதுமாகிய நாக்கிற்குச் சிறந்த விலை
மதிப்பற்ற ஆபரணம் ஒன்றைக் கூறுகிறார் அப்பர்
பெருமான், அதுதான் 'பஞ்சாட்சரம்' (சிவாய நம)
என்பதாகும். நாவிற்கு மிக உயர்ந்த ஆபரணத்தை
அருளியதால் அல்லவா அவர் 'நாவின் மன்னர்'
-நாவுக்கரசர் எனப் பெயர்பெற்றார்.

பூவினுக் கருங்கலம் பொங்கு தாமரை
ஆவினுக் கருங்கலம் அரண் அஞ்சாடுதல்
கோவினுக் கருங்கலம் கோட்ட மில்லது
நாவினுக் கருங்கலம் நமச் சிவாயவே.

-அப்பர் தேவாரம் : 4-ஆம் திருமுறை.
(அருங்கலம் = விலையுயர்ந்த ஆபரணம்)

யாரும் எதற்கும் கவலைப்படத் தேவையில்லை
என்கிறார் அப்பர் பெருமான். பிறவிகள் தோறும்
எண்ணிலா பாவங்கள் செய்தவர்கள் ஆனாலும்
கவலை வேண்டாம். இந்த ஐந்தெழுத்தை (சிவாய
நம) ஒதினால் போதும் எல்லா பாபங்களும் அழிந்து
போகுமாம்.

விண்ணை அடுக்கிய விறகின் வெவ்வழல்
உண்ணிய புகிலவை ஒன்று மில்லையாம்
பண்ணிய உலகினிற் பயின்ற பாவத்தை
நன்னி நின்று அறுப்பது நமச் சிவாயவே.

-அப்பர் தேவாரம் : 4-ஆம் திருமுறை

ஆயிரம் காகங்கள் கூடியிருந்தாலும் ஒரு கல் வின் முன் நிற்காது போலவும், விண்ணனைவு அடுக் கிய பஞ்ச மூட்டைகள் ஒரு தீக்குச்சியினால் அழிந் தொழில்து போலவும், பல பிறவிகளில் செய்த விணைகளை அழிப்பது பஞ்சாட்சரமே ஆகும்.

(விறகு - பாபம்; அழல் - அஞ்செழுத்து)

இல்லக விளக்கது இருள் கெடுப்பது
சொல்லக விளக்கது சோதி யுள்ளது
பல்லக விளக்கது பலருங் காண்பது
நல்லக விளக்கது நமச் சிவாயவே.

-அப்பர் தேவாரம் : 4-ம் திருமுறை.

'நல் அகம்' என்பது பாசம் நீங்கிய மனதை உடைய ஆன்மாவாகும். இத்தகைய பாசம் நீங்கிய மனதில் சிவதரிசனத்தைக் காட்டுவதால் 'நல்லக விளக்கு' என்று பஞ்சாட்சரத்தைக் குறிப்பிடுகின் றார் அப்பர் அடிகள். இருளை நீக்கிப் பொருட்களைக் காண உதவுவது விளக்கு. பஞ்சாட்சரம் (சிவாய நம) எனும் நல்லக விளக்கு 'பாசமாகிய இருளை நீக்கி சிவமாகிய செம் பொருளைக்காட்டு வதாகும். (இருள் - பாசம் : பொருள் - சிவம்) (விளக்கு - பஞ்சாட்சரம்)

இந்த பஞ்சாட்சரத்தை ஒதும் வாய் 'திருவாய்' ஆகும். (மற்றவை வெறும் வாய்கள்) திருவாய் பொலிய 'சிவாய நம' என்று ஒதில், தருவார் அவர் 'சிவகதி' என்கிறார் அப்பர்.

கருவாய்க் கிடந்துன் கழலே நினையுங் கருத்துடையேன்
உருவாய்த் தெரிந்துந்தன் நாமம் பயின்றேன்
உனதருளால்

திருவாய்ப் பொலிய சிவாய நம என்று நீறனிந்தேன்
தருவாய் சிவகதி நீ பாதிரிப் புவியூர் அரனே.

-அப்பர் தேவாரம் : 4-ஆம் திருமுறை.

இத்திருஜிந்தெமுத்தினன் செபிக்கும் முறையினையும், அதனால் நாம் அடையும் மாபெரும்பயனையும் அருளிச் செய்கின்றார் நாவுக்கரசர்.

பொசியினால் மிடைந்து புழுப்பொதிந்த போர்வைப்
பொல்லாத புலாலுடம்பை நிலாசு மென்று.
பசியினால் மீதாரப் பட்டே யீட்டிப்

பலர்க்கு உதவலது வொழிந்து பவள வாயார்
வசியினால் அகப்பட்டு வீழா முன்னம்

வானவர்கோன் திருநாமம் அஞ்சம் சொல்லிக்
கசிவினால் தொழும் அடியார் நெஞ்சினுள்ளே
கன்றாப்பூர் நடுதறியைக் காணலாமே.

-அப்பர் தேவாரம் - 6-ந் திருமுறை

பொசி = கசிவு: இரத்தம் சீழ் முதலியன.

பொதிந்த = முடிய ; பொல்லாத = இழிந்த,
நிலாசும் = நிலைபெற்றிருக்கும்; வசி = வசப்படுதல்;
வீழ்தல் = மெவிதல்: திருநாமம் அஞ்ச = ஒம் சிவாய
நம; கசிவு = நெகிழிச்சி ; வானவர் கோன் = சிவ
பெருமான்).

இரத்தமும் சீழும் நிறைந்த இந்தப் புலாலுடம்
பை நிலையானது என்று நினைத்து, தாமே உண்
ணாதும் உடுக்காதும் பொருளை ஈட்டுவதிலேயே
காலத்தைக் கழிக்கின்றோம். அவ்வாறு வருந்தி சம்
பாதித்த பொருளையும் பலருக்கும் உதவி மகிழாமல்
சிற்றின் பச்சேற்றிலே விழுந்து அழிபவர் பலர். அவ்
வாறில்லாமல், நெகிழிச்சியடைய நெஞ்சினராகி
இறைவனைத் தொழுதால் அவர் நம் நெஞ்சில் சூடு
கொள்வார். ஏன் கசிவுடைய - நெகிழிச்சியடைய
நெஞ்சடையராய்த் தொழு வேண்டும்?

முற்காலத்தில் மரக்கட்டைகளைக் கடைவார்
கள். அப்பொழுது மரத்தினிடையே நெகிழிச்சி உண்

பாகும். உடனே நெருப்பு தோன்றும். தயிரைக் கடை கின்றோம். தயிரிலே நெகிழ்ச்சி ஏற்படுகிறது. உடன் வெண்ணெய் தோன்றுகிறது. வெண்ணெயிலி ருந்து வாசனை மிக்க நெய் கிடைக்கின்றது. எனவே, மரத்திலே நெகிழ்ச்சி ஏற்படுமானால் தீ (ஒளி) உண்டாகிறது. தயிரிலே நெகிழ்ச்சி ஏற்படு மானால் வெண்ணெய் உண்டாகிறது; மனதிலே நெகிழ்ச்சி ஏற்படுமானால் 'ஆன்ம ஒளி' தோன்றும். மனதிலே மறைந்திருக்கும் ஒளி வடிவினராகிய பரம் பொருள் நமக்குத் தோன்றுவர்.

நம் மனதிலே நெகிழ்ச்சியை எப்படி உண்டாக குவது? அப்பரடிகளே மேலேகண்ட பாடலில் அருளியுள்ளார். அதாவது, திருநாமம் அஞ்சஞ் சொல்லிக் கசிவை ஏற்படுத்தவேண்டுமாம். சரி. இந்த பஞ்சாட் சரத்தை (இம் சிவாய நம) எப்படிச் சொன்னால் நம் மனதில் கசிவு ஏற்படும்? இதை நாவுக்கரசரே கூறு கிறார்.

திருதிமையால் ஜவரையுங் காவல் ஏவித்

திகையாதே சிவாய நம வென்னுஞ் சிந்தைச் சுருதி தனைத் துயக்கறுத்துத் துன்ப வெள்ளக்

கடல் நீந்திக் கரையேறுங் கருத்தே மிக்குப் பரிதிதனைப் பற்பறித்த பாவ நாசா

பரஞ்சுடரே யென்றென்று பரவி நானுங் கருதியிக்க தொழுமடியார் நெஞ்சினுள்ளே

கன்றாப்பூர் நடுதறியைக் காணலாமே.

-அப்பர் தேவாரம் - 6 ந் திருமுறை

(திருதி = மனஉறுதி; ஜவர் = ஜம்பொறிகள்; திகையாதே = மனம் கலங்காது. சுருதி = மறை; மந்திரம். துயக்கு = மயக்கம். கருதி = தியானித்து)

இப்பாடலில் 'சிவாயநம்' என்னுஞ் 'சிந்தைச் சுருதி' என்று அருளியுள்ளதை ஆழ்ந்து சிந்திக்க

வேண்டும். 'ஓம் சிவாய நம' எனும் சுருதியைப் பல வழிகளிலே செபிக்கலாம். அதில் சிறந்த முறை மானதமாக செபித்தலே ஆகும். மனதிற்குள்ளேயே செபித்தலால். பொறி புலன்கள் அடங்கி உலக மயக்கம் நீங்கும். மயக்கம் நீங்கிய மனதில் ஓர் கசிவு (நெகிழ்ச்சி) ஏற்படும். நெகிழ்ச்சியையுடைய நெஞ்சி னுள் நீங்கான் ஈசன். எனவே மனதில் நெகிழ்ச்சி ஏற்பட பஞ்சாக்கரத்தை மானதமாகச் செபித்தல் வேண்டும்.

இப்படி செபிக்காதவர்கள் மீண்டும் மீண்டும் பிறந்து பிறந்து இறக்க நேரிடும் என்றாருள்கின்றார் வாகீசப் பெருந்தகையார்.

திருநாமம் அஞ்செழுத்தும் செப்பா ராகில்
 தீவண்ணர் திறம் ஒரு கால் பேசாராகில்
 ஒரு காலும் திருக்கோயில் சூழார் ஆகில்
 உண்பதன் முன் மலர் பறித்திட்டு உண்ணார்
 ஆகில்

அருநோய்கள் கெட வெண்ணீரு அணியார் ஆகில்
 அளியற்றார் பிறந்தவாறு ஏதோ என்னில்
 பெருநோய்கள் மிக நலியப் பெயர்த்தும் செத்தும்
 பிறப்பதற்கே தொழிலாகி இறக்கின்றாரே.

- அப்பா திருத்தாண்டகம் : 6-ஆம் திருமுறை ஐந்தெழுத்தின் அருமையினை சுந்தரத் தமிழினில் சுந்தர மூர்த்தி நாயனார் அருளியுள்ளதை இனிக் காணலாம்.

அந்தியும் நண்பகலும் அஞ்ச பதம் சொல்லி முந்தி எழும் பழைய வல்வினை மூடாமுன் சிந்தை பராமரியாத் தென் திரு ஆஜர் புக்கு எந்தை பிரானாரை என்று கொல் எய்துவதே

-சுந்தரர் தேவாரம் : 7-ஆம் திருமுறை.

அந்தியும் நண்பகலும் - இரவும் பகலும் எந் நேரமும் ஜந்தெழுத்தை ஒதுதல் வேண்டும். இப்படி இடையறாது செபிப்பதால், நாம் மறந்தாலும் நம் முடைய நாக்கு மறவாமல் பஞ்சாட்சரத்தைச் (சிவாய நம) சொல்லும் என்கிறார் சுந்தரர். இந்நிலையே ஜூப சித்தி எய்திய நிலையாகும். அத்தகைய ஜூப சித்தி வாய்த்தவர்கள் இறந்த உயிரிகளின் செவி களில் பஞ்சாட்சரத்தை ஒதுவார்களேயானால் அவைகள் உடனே உயிர் பெற்று எழும்.

மனிதன் சொல்ல ஆண்டவன் செவி சாய்த் தருளிய பெருமையுடைய திருவாசகத்தில் மணிவாச கர் சூறுவதை இனி அறிய முற்படுவோம்.

நானேயோ தவம் செய்தேன்
சிவாய நம எனப் பெற்றேன்
தேனாய் இன் அமுதமுமாய்த்
தித்திக்கும் சிவபெருமான்
தானே வந்து எனது உள்ளம் புகுந்து
அடியேற்கு அருள் செய்தான்
ஊனாரும் உயிர் வாழ்க்கை
ஓருத் தன்றே வெறுத்திடவே.

—திருவாசகம் : 8—ஆம் திருமுறை

‘சிவாய நம’ எனும் ஜந்தெழுத்தை செபிப்பதற் கும் பல பிறவிகளில் தவம் செய்திருக்க வேண்டும் என்கிறார் மணிவாசகப் பெருமான். எனவே, ‘சிவாய நம’ என்று ஒதும் அன்பர்கள் புண்ணிய வான்கள் என்பதை இதனால் அறியலாம். மற்றோர் டத்தில்,

“எண்ணிலேன் திருநாமம் அஞ்செழுத்தும் என் ஏழைமை அதனாலே” – என்கிறார்
(ஏழைமை=அறியாமை, எண்ணுதல் = நினைத்

தல்) ஏழைமை உள்ளவர்கள் (அறியாமை உள்ளவர்கள்) பஞ்சாட்சரத்தை நினைக்கவே முடியாது என்கிறார்.

இதோ! ஓர் அருமையிலும் அருமையான திருவாசகப் பாடல். இல்லறத்தில் உழலும் நமக்கெல்லாம் உறுதியான வழியை அறுதியிட்டுக் காட்டும் இனிய பாடல்.

தனியனேன் பெரும் பிறவிப் பெளவத்து எவ்வும்

தடம் திரையால் எற்றுண்டு பற்று ஒன்றின்றிக் கனியை நேர் துவர் வாயார் என்னும் காலால்

கலக்குண்டு காமவான் சுறவின் வாய்ப்பட்டு இனியென்னே உய்யுமாறு என்றென்று எண்ணி

அஞ்செழுத்தின் புணைபிடித்துக்கிடக்கின்றேனை

முனைவனே முதல் அந்தம் இல்லாமல்லற கரை காட்டி ஆட்கொண்டாய் மூர்க்கனேற்கே.

-திருவாசகம் : 8-ஆம் திரு முறை

பிறவியாகிய பெருங்கடவில் நாம் துணையின்றி அமிழ்ந்து கிடக்கின்றோம். அக்கடவில் துன்பம் எனும் பெரிய அலை வீசுகின்றது. மாதர் மயக்கம் என்னும் புயல்காற்று வீசுகிறது. ‘ஆசை’ என்னும் சுறா மீன் விழுங்க வருகின்றது. இனி எப்படி கரை சேர்வது என்று ஏங்கும் நமக்கு அழகிய பாதுகாப்பான தெப்பமாக உதவுவது ஜந் தெழுத்தே (சிவாய நம) ஆகும். இதனை சதாகாலம் செபித்து பிறவிப் பெருங்கடலை எளிதில் நீந்தி ‘முத்தி’ எனும் கரையைத் திண்ணமே அடையலாம்.

இனி பஞ்சாட்சரத்தை (சிவாய நம) செபிப்பதால் வரும் பலன்களை தஞ்சையில் முதலாம் இராசராச சோழன் (கி.பி. 985-1014) காலத்தில் வாழ்ந்த கருவூர்த் தேவரின் திருவிசைப்பா மூலம் அறியலாம்.

முதலாம் இராச ராச சோழன் தஞ்சைப் பெருவடையார்க்கு அஷ்ட பந்தன் மருந்து சாத்தினர். பல முறை சாத்தியும் அம்மருந்து இறுகாமல் இளகிக் கொண்டே இருந்தது. இதனால் அரசன் அளவிலாத் துயருற்றிருந்தனர். இதனை அறிந்த போகமுனிவர் பொதிய மலையில் இருந்த கருவூர்த் தேவரைத் தஞ்சைக்கு வருமாறு அழைத்தருளினார். குருவின் ஆணைப்படி தஞ்சை வந்த கருவூர்த் தேவர் தமது அருளால் அஷ்ட பந்தன் மருந்தை இறுகும் படிச் செய்த மாதவர் ஆவார். ஐந்தெழுத்தை (சிவாய நம) செபிப்பதால் வரும் பயன்களை கருவூர்த் தேவரின் பாடல் நமக்கு இனிதே விளக்குவதைக் காணலாம்.

அற்புதத் தெய்வம் இதனின் மற்றுண்டே?

அன்பெரு தன்னை அஞ்செழுத்தின்
சொற்பதத்துள் வைத்துளம் அள்ளுறும்

தொண்டருக்கு எண்டிசைக் கனகம்
பற்பதக் குவையும், பைம்பொன் மாளிகையும்
பவள வாயவர் பணை முலையும்
கற்பகப் பொழிலும் முழுதுமாங் கங்கை
கொண்ட சோளேச் சரத்தானே.

-திருவிசைப்பா: 9-ஆம் திருமுறை

(தன்னை = கடவுளை; அள்ளுறல் = வாயுறல்;
செபித்தல், உருகுதல், கனகம் = பொன்; பற்பதக்
குவை = பலவகைப்பட்ட நிதிக் குவியல்; எண்டிசை =
எட்டுத் திசை; பொழில் = சோலை)

யார் சிவபெருமானை அன்புடன் பஞ்சாக்சரமாகிய சொல்வின் இடத்திலே வைத்து (செபித்து) மனம் களிப்படைகின்றார்களோ அத்தகைய மெய்யடியார்கட்டு எட்டு திசைகளிலும் உள்ள பல வகைப்பட்ட பொற்குவியல்களையும் பசும் பொன்னா

லான மாளிகைகளும், கற்பகச் சோலையும் முழுதும் கொடுத்தருஞ்வானாம் கங்கைகொண்ட சோலேச் சரத்தில் குடி கொண்டிருக்கும் சிவபெருமான். இதையும் விட வேறு யாது வேண்டும்?

இத்தகைய இம்மைச் செல்வாங்களை நல்கும் பஞ்சாட்சரம் மறுமைக்கும் உதவுவது எவ்வாறு என்பதை 10-ந் திருமுறையை அருளிய திருமூல நாயனார் வாயிலாக அறிவோம்.

அஞ்சள யானை அடவியுள் வாழ்வன
அஞ்சுக்கும் அஞ்செழுத்து அங்குச மாவன
அஞ்சையுங் கூடத் தடுக்க வல்லார்கட்டகே
அஞ்சாதி யாதி அகம் புகலாமே.

-திருமந்திரம் - 10 ந் திருமுறை நம்மிடமுள்ள இந்திரியங்களை அடக்கி வசப் படுத்தினோமானால் ஆன்மாவின் இயல்பை அறியலாம். அதாவது தன்னை அறிந்து தான் அதுவாதல் (கடவுள் நிலை அறிந்து அம்மயமாதல்) எனும் நிலையை அடையலாம். நமது உடம்பாகிய காட்டி னுள் இந்திரியங்களான ஜந்து யானைகள் (மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி) வாழ்கின்றன. ஒரு யானையை அடக்க வேண்டுமானால் ஒரு அங்குசம் தேவைப்படுகிறது. ஜந்து யானைகளை அடக்குவதற்கு ஜந்து அங்குசங்கள் தேவைதானே?

அப்படி ஜந்து இந்திரியங்களான ஜந்து யானைகளையும் அடக்குவதற்கு ஜந்தெழுத்தாகிய (சிவாய நம) பஞ்சாட்சரமே அங்குசமாக (ஜந்து எழுத்துக்களும் ஜந்து அங்குசங்கள் ஆகும்) நின்று அடக்கும் தீறன் கொண்டதாகும். இவ்வாறு ஜந்து இந்திரியங்களையும் ஜந்தெழுத்தின் துணைகொண்டு ஒரு சேர அடக்கினால் நாம் ஆண்டவனை அறிந்து அம்மயமாக முடியும். எனவே இறைவனை அடைய

உதவுவது பஞ்சாட்சரமே ஆகும். பஞ்சாட்சரத்தி னால் இந்த மல உடம்பு விமல உடம்பாகும் என்கி றார் திரு மூலர்.

எளிய வாது செய்வார் எங்கள் ஈசனை
ஓளியை யுன்னி உருகும் மனத்தராய்த்
தெளிய ஒதிச் சிவாயநம் வென்னுங்
குளிகையிட்டுப் பொன்னாக்குவன் கூட்டையே

-திரு மந்திரம் - 10-ந் திருமுறை.

வாதம் செய்வதை விட்டு விட்டு அன்பே
மிகுந்து உருகும் மனத்தராய் ஆண்டவனை ஓளி வடி
வினராய் நினைத்து 'சிவாய நம' என்று செபிப்போ
மேயானால், இரசவாதிகள் குளிகையிட்டுச் செம்
பைப் பொன்னாக்குவது போல, இறைவனும் நம்
முடைய மல உடம்பை பொன்னொளி பெறச் செய்
வான்.

சிவ சிவ என்கிலர் தீவினை யாளர்
சிவ சிவ என்றிடத் தீவினை மாளும்
சிவ சிவ என்றிடத் தேவரு மாவர்
சிவ சிவ என்றிடச் சிவகதி தானே,

-திருமந்திரம் - 10-ந் திருமுறை.

இத்தகைய பஞ்சாக்கரத்தை ஒதுவதற்கும் முற்
பிறப்பில் நல்வினை செய்திருக்க வேண்டும். தீ
வினையைச் செய்தவர்களால் 'சிவ சிவ' என்று
சொல்லவே இயலாது என்கிறார் திருமூலர். இப்
பஞ்சாக்கரத்தை (சிவாய நம) இடைவிடாது செபிப்
பதனால் தீவினை மாண்டு தெய்வநிலை எய்திப்
பிறகு (அவகதி நீங்கி) சிவ கதி அடையலாம்.

திருவிடை மருதார் மும்மணிக் கோவையில்
பட்டினத்துப் பிள்ளையார் ஜந்தெழுத்தின் (சிவாய
நம) அருமைப் பாட்டினை அருளியவாறு காண்
போம்.

“தூசின் நல்லன தொடையிற் சேர்த்தியும்
 ஜந்து புலன்களும் ஆர் ஆர்ந்தும்
 மைந்தரும் ஒக்கலும் மகிழ் மனமகிழ்ந்து
 இவ்வகை இருந்தோம் ஆயினும் அவ்வகை
 மந்திர ஏழுத்தைந்தும் வாயிடை மறவாது
 சிந்தை நின் வழி செலுத்தலின் அந்த
 முத்தியும் இழந்திலம் முதல்வ அத்திறம்
 நின்னது பெருமை அன்றோ! என்னென்னின்
 வல்லான் ஒருவன் கைம்முயன்று எறியினும்
 மாட்டா ஒருவன் வாளா எறியினும்
 நிலத்தின் வழா அக் கல்லே போல்
 நலத்தின் வழார் நின் நாமம் நவின்றோரே”.

-11-ந் திருமுறை.

(தூச = ஆடை. ஆர ஆர்ந்து = நிரம்ப நுகர்ந்து
 நிலத்தின் வழாஅ = நிலத்திலே வந்து விழுவதினின்
 றும் தப்பாத நலத்தின் வழார் = நலம் பெறுவதிலி
 ருந்து தப்பார்கள்).

இல்லற வாழ்விலே ஈடுபட்டிருக்கும் நாழும்
 பஞ்சாக்கரத்தை (சிவாயநம) செபிப்போமேயானால்
 நிச்சயமாக நலம் பெறுவோம். எப்படி யெனில், வலி
 வுள்ள ஒருவன் முயன்று பலங்கொண்டு எறிந்த
 கல்லும், வலிமை இல்லா ஒருவன் வாளா எறிந்த
 கல்லும் நிலத்தின் மேல் விழுந்தே தீருமா போல்
 பஞ்சாக்கரத்தை செபிப்பவர்கள் நிச்சயம் நன்
 மையை அடைந்தே தீருவார்கள்.

மனைவி மக்களுடன் வாழ்ந்து கொண்டே
 மனதை ஆண்டவன் மீது செலுத்தி ஜந்தெழுத்தை
 (சிவாய நம) மறவாமல் செபிப்போமேயானால்
 எல்லா நலங்களும் (மேலே எறிந்த கல்கீழே வந்தே
 தீருமா போல) நம்மை வந்து சேரும் என்பதில் ஜயம்
 வேண்டாம். இல்லறத்தில் தான் ஞானிகள் பலர்

உண்டு என்பதை நன்குணர்ந்து எக்காலத்தும் ஐந் தெழுத்தை (சிவாய நம) செபித்தல் நம் தலையாய கடமையாகும்.

பன்னிரண்டாம் திருமுறையை அருளிச் செய்த தெய்வ நலம் வாய்க்கப் பெற்ற சேக்கிழார் சுவாமி களின் செந்தயிழ் பஞ்சாக்கரத்தைப் பற்றிப் பேச வதை இனி இனிதே காண்போம்.

சோழ நாட்டின் சிறப்பைச் சொல்ல வருகின் றார் சேக்கிழர் சுவாமிகள்.

“ஓதிய எழுத்தாம் அஞ்சம்

உறுபிணி வரத்தாம் அஞ்சம்”

பெரிய புராணம் 12-ந் திருமுறை.

சோழ வளநாட்டில் உள்ள மக்கள் காதலாகிக் கசிந்து கண்ணீர் மல்கி ஐந்தெழுத்தை (சிவாய நம) ஒதுகிறார்களாம். அதனால் அந்த நாட்டில் உள்ள மக்களிடம் எப்படிப் போவது என்று நோய்கள் அஞ்சகின்றன என்கிறார் சேக்கிழார் சுவாமிகள். பஞ்சாக்கரத்தை (சிவாய நம) செபிப்பவர்களிடம் நோய்களே அனுகாது எனும் உண்மையை இதனால் அறியலாம்.

இந்த பஞ்சாக்கர மந்திரமே எல்லா மந்திரங்களும் (மூலம்) ஆதியானது என்கிறார் அடிகளார்.

ஆதி மந்திரம் அஞ்செழுத்து ஒதுவார் நோக்கும் மாதிரத்தினும் மற்றை மந்திர விதிவருமே பூதீ சாதனர் மடத்தில் தாம் புனைந்த சாதனைகள் சாதியா வகை கண்டமன் குண்டர்கள் தளர்ந்தார்.

(மாதிரம் = திசை)

பெரிய புராணம். 12-ந் திருமுறை

திருஜந்தெழுத்து (சிவாயநம) மந்திரத்தின் முன் ஏனைய மந்திரங்கள் வலிமை இழந்து ஒழிந்து

விடும். ஐந்தெழுத்தை செபிப்பவர்கள் நோக்கும் திசையில் கூட மற்றைய மந்திரங்களின் செயல் செல்லவே செல்லாது. இவ் வுன்மையை திருஞான சம்பந்தர் வரலாற்றால் அறியலாம். சம்பந்தப் பெருமான் மதுரையில் ஒரு திருமடத்தில் தங்கிய போது, சமணர்கள் அரசனின் உடன்பாட்டுடன் மந்திரவளி யால் சம்பந்தர் தங்கியுள்ள திருமடத்திற்குத் தீவைக்க முயன்றனர். பஞ்சாக்கரத்தையே சதாகாலம் செபிக்கும் திறம் வாய்ந்த சம்பந்தப் பெருமானிடம் அத்தே (அக்கினி பகவான்) செல்ல பயந்து தன்னை ஏவிய தற்குக் காரணமான பாண்டிய மன்னனையே பற்றிக் கொண்டது எனின் திரு ஐந்தெழுத்தின் பெருமையையாரே அறிவார்.

சுந்தர மூர்த்தி சுவாமிகள் சிவபெருமான் திருவருளால் அனுப்பப்பட்ட யானையின் மீது அமர்ந்து கயிலாயம் சென்றார். இதை உள்ளன்பால் உணர்ந்த சேரமான் பெருமான் நாயனார் தன்னுடைய குதிரையின் காதில் திரு ஐந்தெழுத்தை (சிவாயநம) ஓதினார். அக்குதிரையும் விண்ணிலே பறந்து முதலில் கயிலாயம் சென்றடைந்தது என்று பெரிய புராணத்தால் அறிகிறோம். இதிலிருந்து பஞ்சாடசரத்தின் பெருமை அளவிடற்கரியது என்பது உணரத் தக்கதாகும்.

திலகவதி அம்மையார் திருநாவுக்கரசு சுவாமிகட்கு திருநீற்றை அளிக்கும் பொழுது திருஜநதெழுத்தை (சிவாய நம) ஓதிக் கொடுத்தாராம். இதைப் போல ஒருவர் மற்றொருவர்க்குக் கொடுக்கும் பொழுதும், வாங்கும் பொழுதும் அல்லது நாம் எது செய்தாலும் ஐந்தெழுத்தை ஓதியே செய்தல் வேண்டும். இதனால் நமக்கு ஜெபசித்தி உண்டாகும்.

ஆனாய நாயனார் திருஜந்தெழுத்தைப் (சிவாய நம) புல்லாங்குழலில் வைத்து ஊதியே மீட்டிங்கு வாரா வழி அருளப் பெற்றார் ஆண்டவனால்.

இனி இத்துணைப் பெருமை வாய்ந்த பஞ்சாக்கரம் குறிக்கும் பொருள் யாது என அறிவோம்.

உற்றகுறி அழியும் ஒதுங்கால் பாடைகளில் சற்றும் பொருள்தான் சலியாது - மற்றது கேள்வசன் அருள் ஆவி எழிலார் திரோத மலம் ஆசில் எழுத்தஞ்சின் அடைவாம்.

- உண்மை விளக்கம் 40

'நமசிவாய' என்பது தூல பஞ்சாக்கரம் (பஞ்சாட்சரம்) ஆகும். 'சிவாய நம' என்பது சூட்சும (நுண்ணிய) பஞ்சாக்கரம் ஆகும். நமக்கு சிகர முதலா உள்ள பஞ்சாக்கரமே (சிவாய நம) வீடு பேற்றினை அளிக்க உரிய சாதனமாய் உள்ளது. இதனை மணிவாசகர் "நானேயோ தவம் செய்தேன். 'சிவாய நம' எனப் பெற்றேன்" எனக் கூறும் முகத் தால் அறியலாம். 'சிவாய நம' என்னும் முறையே உயிர்களின் மலங்களை நீக்கி அருளால் சிவனுடன் கலப்பதை உணர்த்துவதாகும்.

"ஆசு இல் எழுத்து அஞ்சின் அடைவு" - குற்ற மற்ற ஜந்தெழுத்தின் முறைமை யாது எனப் பார்ப்போம்.

சி -	சிவம்	- இறைவன்.
வ -	அருள்	- அருள்
ய -	ஆன்மா	- உயிர்
ந -	திரோதம்	- மறைப்பு
ம -	மலம்	- ஆணவம்

இதுவே இவ்வைந்தெழுத்து உணர்த்தும் முறை மையாகும்.

"அவன்ருளாலே அவன்தாள் வணங்கி" என்பது திருவாசகம். ஆன்மாக்கள் இறைவனை அடைய அவனது அருளே தேவை. பக்குவப்பட்ட ஆன்மாவே இறைவனை அடைய முடியும். ஆன்மா பக்குவப்படுதலாவது, மறைப்பும் (திரோதம்) மலமும் நீங்கப் பெறுவதாகும். எனவே ஆன்மா பக்குவம் அடைந்து சிவத்தினை அடைதற்கு அவன்ருள் தேவை. எனவே சிவன்ருள் பெற்றால் பக்குவம் உண்டாகும். ஆன்மா பக்குவப்பட்டால் சிவத்தினை அடையும். இதற்கு சிகரத்தினை முதலாக உடைய பஞ்சாக்கரத்தையே (சிவாய நம) செபித்தல் வேண்டும்.

சிவன்ருள் ஆவி திரோத மலம் ஜந்தும்
அவனைமுத் தஞ்சின் அடைவாம் - இவனின்று
நம் முதலா ஒதில் அருள் நாடாது. நாடும் அருள்
சிம் முதலா ஒது நீ சென்று.

-உண்மை விளக்கம் - 41

'சிவாய நம' எனும் சூக்கும பஞ்சாட்சரமே நம் பிறப்பு இறப்பை ஒழித்து நற்கதி அளிக்க வல்ல தாகும்.

இறைவனின் திருமேனியாக விளங்கும் பஞ்சாக்கரத்தை (சிவாய நம) செபிக்கும் முறை மூன்று வகைப்படும்:- அவை,

1. உரை :- இம்முறை மற்றவர்களும் கேட்கும் படிப் பஞ்சாட்சரத்தை செபித்தலாகும்.
2. மந்தம் :- தன் செவிக்கு மட்டும் கேட்கும் படி ஒதும் முறை மந்தம் எனப்படும். இது பிறர் கேட்கும் படி ஒதும் முறையாகிய 'உரையை' விட நூறு மடங்கு பலனைத் தருவதாகும்.

3. மானதம்:- இம்முறை “மனத்தால் சிந்திக்கும் முறையாகும். ‘மந்த’ முறையை விட மானத முறை நூறு மடங்கு பலனைத் தருவதாகும்.

எனவே திருவைந்தெழுத்தை நாம் மானதமாக (மனதிலேயே) செபித்து அவனருளால் மறைப்பையும் மலத்தையும் அறுத்தெறிந்து சிவகதி அடைவோ மாக.

ஜந்தெழுத்தின் ஆற்றல்:-

திருஜந்தெழுத்தின் ஆற்றல் அளவிடற்கு அரியது. அது எக்காலத்தும் எவ்விடத்தும் துணையாய் இருப்பது.

அது கூற்றுவனை அஞ்ச உதைக்கும் தகைமையது.

அது வேதத்தின் மெய்ப்பொருளாக உள்ளது.

அது குண்டலினியை எழுப்ப வல்லது.

அது வானவரை ஆளும் தகைமையது.

அது செந்தழல் ஓம்பிய செம்மை வேதியர்க்கு அந்தி மந்திரமாவது.

அது ஜந்தொழிலைச் செய்யும் தகைமையது.

அது ஆண்டவனின் திருக்கூத்தாய்த் திகழ்வது.

அது ஒதுவார் தமை நன்னென்றிக்கு உய்ப்பது.

அது படைக்கலமாக இருந்து நம் இடர்களைப் போக்குவது.

அது ஜந்து பூதங்களாய் (நீர், நெருப்பு, காற்று, மண் ஆகாயம்) உள்ளது.

அது நாவிற்கு ஒப்பற்ற ஆபரணமாக உள்ளது.

அது நாக்கினைத் திருத்தும் தகைமையது.

அது மக்கட்கு மங்காத செல்வத்தை நல்குவது.

அது மறுமைக்கும் துணையாய் வருவது.

அது ஆதி மந்திரமாய் விளங்குவது.

அது நமக்கு வரும் நடுக்கங்களைப் போக்குவது.
அது தெப்பமாக இருந்து பிறவிக் கடலைக் கடக்க உதவுவது.

அது ஆண்டவனின் ஜந்து விரல்களாய் உள்ளது.
அது உலகில் பயின்ற பாவங்களை அழிக்கவல்லது
அது இயமன் தூதரையும் அஞ்ச வைப்பது.
அது சங்க நிதி, பதும நிதி யாவற்றையும் குறைவற அளிப்பது.
அது பண்டை இராவணன் பாடி உய்ந்த மந்திரம் ஆவது.
அது நம் பந்த பாசங்களை அறுக்க வல்லது.

சொற்களினால் விளக்க முடியாத அருமை பெருமைகளையுடைய இப்பஞ்சாக்கரத்தை (சிவாய நம) நாம் இடரினும், தளரினும், நனவிலும், கனவிலும், தும்மலோடு அருந்துயர் தோன்றிடினும், வெப்பொடு விரவியோர் வினை வரினும், வெந்துயர் தோன்றியோர் வெருவரினும், பேரிடர்ப் பெருகி யோர் பிணி வரினும், உண்ணினும், பசிப்பினும், அமரும் பொழுதும் எழும் பொழுதும், வாங்குதல், எடுத்தல், கொடுத்தல், எழுதுதல், தோண்டுதல், துலக்குதல், நடத்தல், குளித்தல் முதலிய காரியங்களைச் செய்யும் பொழுதும் நாவினால் நவிலப் பழகிக் கொள்ளவேண்டும். இதனால் அபாயம் யாவும் அற்று, இம்மையில் செல்வழும் மறுமையில் முத்தியும் எளிதே எய்தலாம் என்பது திண்ணமாகும்.

“வாழ்க வளமுடன்”

“சிவமே நமக்குப் பொருள்”

திருச்சிற்றம்பலம்.

